Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. balandžio 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Vidaus mokesčiai — SESV 110 straipsnis — Mokestis, kurį valstybė narė taiko už motorines transporto priemones, kai jos pirmą kartą įregistruojamos arba pirmą kartą perrašoma nuosavybės teisė į jas — Vienodas naudotų motorinių transporto priemonių iš kitų valstybių narių ir panašių nacionalinėje rinkoje esančių motorinių transporto priemonių vertinimas“

Byloje C-76/14

dėl *Curtea de Apel Braşov* (Rumunija) 2014 m. sausio 29 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. vasario 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mihai Manea

prieš

Instituția Prefectului județul Brașov – Serviciul public comunitar regim de permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, M. Ilešič (pranešėjas), kolegijų pirmininkai L. Bay Larsen, T. von Danwitz ir J.-C. Bonichot, teisėjai A. Arabadjiev, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— M. Manea, atstovaujamo advokato R. Cătălin,

— Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos R. H. Radu ir patarėjų V. Angelescu ir D. M. Bulancea,

— Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir G.-D. Bălan,

susipažinęs su 2015 m. vasario 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: rumunų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 110 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant M. Manea ir *Instituția Prefectului județul Brașov – Serviciul public comunitar regim de permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor* ginčą dėl mokesčio, kurį sumokėti iš M. Manea reikalauta už naudotos motorines transporto priemonės iš kitos valstybės narės įregistravimą Rumunijoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Europos išmetamųjų teršalų kiekio standartuose numatyti leistini Europos Sąjungos valstybėse narėse parduodamų naujų transporto priemonių variklių išmetalų apribojimai. Pirmieji iš šių standartų (bendrai vadinami „Euro 1“) buvo numatyti 1991 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 91/441/EEB, iš dalies keičiančioje Direktyvą 70/220/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių priemones, kurių būtina imtis oro apsaugai nuo motorinių transporto priemonių išmetamųjų teršalų, suderinimo (OL L 242, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 10 t., p. 329), kuri įsigaliojo 1992 m. sausio 1 d. Nuo to laiko taisyklės palaipsniui griežtinamos, siekiant pagerinti oro kokybę Sąjungoje.

4 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/46/EB, nustatančioje motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) (OL L 263, p. 1), atskiriamos M kategorijos transporto priemonės, prie kurių priskiriamos „[motorinės transporto priemonės] su ne mažiau kaip keturiais ratais, suprojektuotos ir pagamintos keleiviams vežti“, ir N kategorijos transporto priemonės, prie kurių priskiriamos „[motorinės transporto priemonės] su ne mažiau kaip keturiais ratais, suprojektuotos ir pagamintos kroviniams vežti“. Šios kategorijos toliau skirstomos pagal vietų skaičių ir didžiausią masę (M kategorija) arba tik pagal didžiausią masę (N kategorija).

Rumunijos teisė

5 2006 m. liepos 17 d. Įstatymu Nr.°343/2006, kuriuo iš dalies keičiamas ir papildomas Mokesčių kodekso įstatymas Nr.°571/2003 (*Legea Nr. 343/2006 pentru modificarea şi completarea Legii Nr. 571/2003 privind Codul fiscal*, 2006 m. rugpjūčio 1 d. *Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr.°662), į Mokesčių kodeksą įtrauktas nuo 2007 m. sausio 1 d. taikomas specialusis mokestis, kuris renkamas Rumunijoje pirmą kartą įregistruojant motorines transporto priemones (toliau – specialusis mokestis).

6 2008 m. balandžio 21 d. Nepaprastuoju vyriausybės potvarkiu Nr. 50/2008 dėl motorinių transporto priemonių taršos mokesčio įvedimo (*Ordonanță de Urgență a Guvernului Nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule*, 2008 m. balandžio 25 d. *Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 327, toliau – OUG Nr. 50/2008), taikomu nuo 2008 m. liepos 1 d., įvestas taršos mokestis M1–M3 ir N1–N3 kategorijų motorinėms transporto priemonėms. Pareiga mokėti šį mokestį atsirasdavo pirmą kartą registruojant tokią transporto priemonę Rumunijoje.

7 OUG Nr. 50/2008 buvo kelis kartus pakeistas ir galiausiai panaikintas 2012 m. sausio 6 d. Įstatymu Nr. 9/2012 dėl motorinėms transporto priemonėms taikomo mokesčio už išmetamuosius teršalus (*Legea Nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiili poluante provenite de la autovehicule*, 2012 m. sausio 10 d. *Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 17), kuris įsigaliojo 2012 m. sausio 13 d.

8 Įstatymu Nr. 9/2012, kaip ir OUG Nr. 50/2008, buvo įvestas taršos mokestis M1–M3 ir N1–N3 kategorijų motorinėms transporto priemonėms.

9 Pagal Įstatymo Nr. 9/2012 4 straipsnį pareiga mokėti šį mokestį atsiranda tada, kai transporto priemonė pirmą kartą registruojama Rumunijoje.

10 Pagal to įstatymo 4 straipsnio 2 dalį tam tikrais atvejais pareiga sumokėti minėtą mokestį taip pat atsiranda, kai Rumunijoje pirmą kartą perrašoma nuosavybės teisė į naudotą motorinę transporto priemonę. Ši nuostata suformuluota taip:

„Be to, pareiga mokėti mokestį atsiranda Rumunijoje pirmą kartą perrašius nuosavybės teises į naudotą motorinę transporto priemonę, už kurią nebuvo sumokėtas specialusis lengvųjų automobilių ir motorinių transporto priemonių mokestis pagal Įstatymą Nr. 571/2003 su vėlesniais pakeitimais ir papildymais arba motorinėms transporto priemonėms taikomas taršos mokestis ir kuri nepriklauso transporto priemonių, kurioms taikoma išimtis arba kurios pagal registracijos momentu galiojančius teisės aktus atleidžiamos nuo šio mokesčio mokėjimo, kategorijai.“

11 Sąvoka „nuosavybės teisės perrašymas pirmą kartą“ apėmė, kaip patikslinta Įstatymo Nr. 9/2012 2 straipsnio i punkte, „nuosavybės teisės į naudotą motorinę transporto priemonę perleidimą pirmą kartą po to, kai įsigaliojo šis įstatymas <…>“

12 Vis dėlto 2012 m. sausio 30 d. Nepaprastuoju vyriausybės potvarkiu Nr. 1/2012 dėl tam tikrų Įstatymo Nr. 9/2012 dėl motorinėms transporto priemonėms taikomo mokesčio už išmetamuosius teršalus nuostatų taikymo sustabdymo ir mokesčio, sumokėto pagal šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalį nuostatas, grąžinimo (*Ordonanța de Urgență a Guvernului Nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii Nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din lege*, 2012 m. sausio 31 d. *Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 79, toliau – OUG Nr. 1/2012), kuris įsigaliojo 2012 m. sausio 31 d., iki 2013 m. sausio 1 d. buvo sustabdytas Įstatymo Nr. 9/2012 4 straipsnio 2 dalies taikymas. Be to, OUG Nr. 1/2012 buvo numatyta, kad pagal minėto 4 straipsnio 2 dalį nuo Įstatymo Nr. 9/2012 įsigaliojimo dienos iki OUG Nr. 1/2012 įsigaliojimo dienos šį mokestį sumokėję asmenys turi teisę jį susigrąžinti.

13 Įstatymo Nr. 9/2012 6 straipsnyje numatyta:

„1. Mokesčio dydis, atsižvelgiant į 1–5 prieduose nurodytus kriterijus, apskaičiuojamas taip:

a) už M1 kategorijos motorines transporto priemones, atitinkančias išmetamųjų teršalų kiekio standartus „Euro 3“, „Euro 4“, „Euro 5“ arba „Euro 6“:

1) už motorines transporto priemones, atitinkančias išmetamųjų teršalų kiekio standartus „Euro 5“, „Euro 4“ arba „Euro 3“, mokestis apskaičiuojamas remiantis išmetamu anglies dioksido (CO_2) kiekiu, mokesčiu, išreikštu EUR už vieną CO_2 gramą, kaip nurodyta 1 priede, išmetamųjų teršalų kiekio standartu ir mokesčiu, išreikštu EUR už vieną cm^3, kaip nurodyta 2 priede, taip pat mokesčio sumažinimo procentine dalimi, apskaičiuota, kaip nurodyta 4 priedo lentelės antroje skiltyje, pagal formulę:

Mokėtinas mokestis = [(A x B x 30 %) + (C x D x 70 %] x (100-E) %/100,

kai:

A = bendras išmetamo CO_2 kiekis, išreikštas gramais, tenkančiais kilometrui,

B = išmetamųjų teršalų mokestis, išreikštas EUR už vieną CO_2 gramą, kaip nurodyta 1 priedo lentelės trečioje skiltyje,

C = variklio darbinis tūris,

D = išmetamųjų teršalų mokestis už variklio darbinį tūrį, nurodytą 2 priedo lentelės trečioje skiltyje,

E = mokesčio sumažinimo procentinė dalis, nurodyta 4 priedo lentelės antroje skiltyje,

2) už motorines transporto priemones, atitinkančias išmetamųjų teršalų kiekio standartą „Euro 6“, mokestis nustatomas pagal 1 punkte nurodytą formulę įsigaliojus standartui „Euro 6“, taikomam naujų transporto priemonių registracijai, pardavimui ir eksploatavimui <…>,

b) už M1 kategorijos motorines transporto priemones, kurios neatitinka nurodytų Europos išmetamųjų teršalų kiekio standartų, arba atitinka išmetamųjų teršalų kiekio standartus „Euro 1“ ar „Euro 2“, pagal formulę:

Mokėtinas mokestis = C x D x (100 – E): 100,

kai:

C = variklio darbinis tūris,

D = išmetamųjų teršalų mokestis už variklio darbinį tūrį, nurodytą 2 priedo lentelės trečioje skiltyje,

E = mokesčio sumažinimo procentinė dalis, nurodyta 4 priedo lentelės antroje skiltyje,

<…>

3. Mokesčio sumažinimo procentinė dalis <...> nustatoma atsižvelgiant į motorinės transporto priemonės amžių.

4. Apskaičiuojant mokestį 4 priede numatyta sumažinimo procentinė dalis pagal [Įstatymo Nr. 9/2012 dėl motorinėms transporto priemonėms taikomo mokesčio už išmetamuosius teršalus įgyvendinimo metodines taisykles (*Normele metodologice de aplicare a Legii Nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule*, 2012 m. sausio 13 d. *Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 29, toliau – metodinės taisyklės)] dar mažinama atsižvelgiant į nukrypimus nuo įprastų kriterijų, kuriais remiantis buvo nustatyta fiksuota procentinė dalis, jeigu asmuo, kuris prašo įregistruoti naudotą motorinę transporto priemonę arba atitinkamai perrašyti nuosavybės teisę į ją, savo atsakomybe pareiškia, kad metinė vidutinė konkrečios transporto priemonės rida viršija vidutinę metinę ridą, laikomą standartine tokios kategorijos transporto priemonei. Tokiu atveju mokestis apskaičiuojamas remiantis papildomo sumažinimo procentine dalimi, gauta 4 priede numatytą procentinę dalį padidinus 5 priede numatyta papildomo sumažinimo procentine dalimi. Jeigu nauja sumažinimo procentinė dalis viršija 90 %, taikomas 90 % sumažinimas.

5. Mokėtino mokesčio dydis, apskaičiuotas pagal 1 dalies nuostatas, taip pat gali būti pakoreguotas pagal šio įstatymo [įgyvendinimo metodines taisykles] tuo atveju, kai asmuo, kuris prašo įregistruoti naudotą motorinę transporto priemonę arba atitinkamai perrašyti nuosavybės teisę į ją, remdamasis autonominės viešųjų paslaugų įmonės „Rumunijos automobilių registras“ atlikta techninė ekspertize, įrodo, kad motorinė transporto priemonė nuvertėjo labiau.

6. Motorinės transporto priemonės amžius skaičiuojamas pagal jos pirmosios registracijos datą.

7. Kai asmuo, kuris prašo įregistruoti naudotą motorinę transporto priemonę arba atitinkamai perrašyti nuosavybės teisę į ją, negali įrodyti pirmosios registracijos datos, mokestis skaičiuojamas pagal pagaminimo datą.“

14 Pagal Įstatymo Nr. 9/2012 9 straipsnį:

„1. Sumokėto mokesčio dydis gali būti ginčijamas, kai asmuo, kuris ketina įregistruoti naudotą motorinę transporto priemonę arba perrašyti nuosavybės teisę į ją, gali įrodyti, kad transporto priemonė nuvertėjo didesne procentine dalimi, nei nurodyta 4 priedo lentelės antroje skiltyje.

2. Nuvertėjimo lygis vertinamas pagal kriterijus, į kuriuos atsižvelgiama nustatant 6 straipsnio 4 dalyje numatytą mokesčio sumažinimo procentinę dalį.

3. Užginčijus mokesčio dydį, 2 dalyje numatytos naudotos motorinės transporto priemonės charakteristikos apmokestinamojo asmens prašymu nustatomos per autonominės viešųjų paslaugų įmonės „Rumunijos automobilių registras“ už atlygį pagal [metodinėse taisyklėse] numatytą procedūrą atliekamą techninę ekspertizę.

4. Autonominė viešųjų paslaugų įmonė „Rumunijos automobilių registras“ nustato atlygio už techninę ekspertizę tarifą pagal veiksmus, kurių reikia norint atlikti ekspertizę, ir šis tarifas negali viršyti šių veiksmų savikainos.

5. Techninės ekspertizės rezultatai pateikiami autonominės viešųjų paslaugų įmonės „Rumunijos automobilių registras“ parengtame dokumente, kuriame nurodoma informacija pagal kiekvieną iš 2 dalyje numatytų kriterijų ir pagal tai nustatyta mokesčio sumažinimo procentinė dalis.

6. Apmokestinamasis asmuo kompetentingoms mokesčių institucijoms pateikia autonominės viešųjų paslaugų įmonės „Rumunijos automobilių registras“ parengtą dokumentą su techninės ekspertizės rezultatais.

7. Gavusi 6 dalyje numatytą dokumentą, kompetentinga mokesčių institucija iš naujo apskaičiuoja mokėtino mokesčio dydį ir dėl to gali reikėti grąžinti apskaičiuoto ir įregistruojant naudotą motorinę transporto priemonę arba perrašant nuosavybės teisę į ją sumokėto mokesčio skirtumą.

<…>“

15 Įstatymo Nr. 9/2012 11 straipsnyje nurodyta:

„Asmuo, nesutinkantis su atsakymu dėl ginčijamo mokesčio dydžio, pagal įstatymą gali kreiptis į kompetentingus teismus.“

16 Įstatymo Nr. 9/2012 4 priede nustatyta:

Taršos mokesčio sumažinimo procentinių dalių lentelė

Transporto priemonės amžius Mokesčio sumažinimo dalis (%)

Nauja 0

≤ 1 mėn. 3

> nuo 1 mėn. iki 3 mėn. imtinai 5

> nuo 3 mėn. iki 6 mėn. imtinai 8

> nuo 6 mėn. iki 9 mėn. imtinai 10

> nuo 9 mėn. iki 1 m. imtinai 13

> nuo 1 m. iki 2 m. imtinai 21

> nuo 2 m. iki 3 m. imtinai 28

> nuo 3 m. iki 4 m. imtinai 33

> nuo 4 m. iki 5 m. imtinai 38

> nuo 5 m. iki 6 m. imtinai 43

> nuo 6 m. iki 7 m. imtinai 49

> nuo 7 m. iki 8 m. imtinai 55

> nuo 8 m. iki 9 m. imtinai 61

> nuo 9 m. iki 10 m. imtinai 66

> nuo 10 m. iki 11 m. imtinai 73

> nuo 11 m. iki 12 m. imtinai 79

> nuo 12 m. iki 13 m. imtinai 84

> nuo 13 m. iki 14 m. imtinai 89

> 14 m. 90“

17 Metodinių taisyklių 6 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal įstatymo 6 straipsnio nuostatas apskaičiuoto mokėtino mokesčio dydis gali būti koreguojamas, kai motorinė transporto priemonė, dėl kurios prašoma atlikti vieną iš įstatymo 4 straipsnyje numatytų veiksmų, neatitinka standartine laikomos transporto priemonės orientacinių parametrų, t. y.:

a) vidutinė standartinė metinė rida:

— M1 – 15 000 km,

— N1 – 30 000 km,

— M2 ir N2 – 60 000 km,

— M3 ir N3 – 100 000 km;

b) motorinės transporto priemonės bendra standartinė būklė, pagal galiojančius teisės aktus atitinkanti visas per tipo patvirtinimą ir periodinę techninę apžiūrą nustatytas technines sąlygas, tarp kurių – kėbulas be korozijos ir pažeidimo ženklų, kėbulas nebuvo perdažytas, sėdynių apdaila tvarkinga ir nepažeista, o transporto priemonės prietaisų skydelis geros būklės;

c) standartinė įranga: oro kondicionierius, ABS ir oro pagalvės;

d) transporto priemonės amžius.“

18 Įstatymas Nr. 9/2012 galiojo iki 2013 m. kovo 14 d. imtinai.

19 2013 m. vasario 19 d. Nepaprastasis vyriausybės potvarkis Nr. 9/2013 dėl motorinėms transporto priemonėms taikomo aplinkos mokesčio (*Ordonanța de urgență Nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule*, 2013 m. kovo 4 d. *Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 119), kuriuo buvo panaikintas Įstatymas Nr. 9/2012, įsigaliojo 2013 m. kovo 15 d.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

20 2013 m. pradžioje M. Manea norėjo Rumunijoje įregistruoti naudotą motorinę transporto priemonę, kurią jis įsigijo Ispanijoje. Ši transporto priemonė priskiriama prie M1 kategorijos transporto priemonių. 2005 m. Ispanijoje ji buvo įregistruota kaip nauja transporto priemonė.

21 2013 m. kovo 5 d. raštu kompetentinga Rumunijos institucija leido įregistruoti tik sumokėjus Įstatyme Nr. 9/2012 numatytą mokestį.

22 Manydamas, kad Įstatymas Nr. 9/2012 yra nesuderinamas su SESV 110 straipsniu, M. Manea kreipėsi į *Tribunalul Braşov* (Brašovo pirmosios instancijos teismas), kad šis nurodytų minėtai institucijai įregistruoti nagrinėjamą transporto priemonę, nereikalaujant mokėti minėto mokesčio.

23 2013 m. rugsėjo 24 d. sprendimu *Tribunalul Braşov* atmetė šį ieškinį. M. Manea dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Curtea de Apel Braşov* (Brašovo apeliacinis teismas).

24 Pažymėjęs, kad vadovaujantis jo paties praktika Įstatymas Nr. 9/2012 yra suderinamas su SESV 110 straipsniu, *Curtea de Apel Braşov* nurodė, jog kitas Rumunijos apeliacinis teismas yra priėmęs priešingą sprendimą, todėl, siekiant užtikrinti vienodą Sąjungos teisės taikymą, būtina pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

25 Tokiomis aplinkybėmis *Curtea de Apel Braşov* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar, atsižvelgiant į Įstatymo Nr. 9/2012 nuostatas ir šiame įstatyme numatyto mokesčio objektą, reikia manyti, kad SESV 110 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis Sąjungos valstybei narei įvesti taršos mokestį, taikomą už visas užsienio motorines transporto priemones, kai jos įregistruojamos šioje valstybėje, ar už nacionalines motorines transporto priemones, kai perrašoma nuosavybės teisė į jas, išskyrus tuos atvejus, kai toks ar panašus mokestis jau buvo sumokėtas?

2. Ar, atsižvelgiant į Įstatymo Nr. 9/2012 nuostatas ir šiame įstatyme numatyto mokesčio objektą, reikia manyti, kad SESV 110 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis Sąjungos valstybei narei įvesti taršos mokestį, taikomą visoms užsienio motorinėms transporto priemonėms, kai jos įregistruojamos šioje valstybėje, kuris nacionalinėms motorinėms transporto priemonėms taikomas tik kai perrašoma nuosavybės teisė į tokią transporto priemonę, o tai reiškia, kad užsienio transporto priemonė negali būti naudojama nesumokėjus minėto mokesčio, nors nacionalinė transporto priemonė gali būti neribotą laiką naudojama nesumokėjus mokesčio iki nuosavybės teisės į šią transporto priemonę perrašymo, jei toks perrašymas įvyksta?“

26 Remdamasi Teisingumo Teismo statuto 16 straipsnio trečia pastraipa Rumunijos vyriausybė paprašė, kad Teismas posėdžiautų Didžiosios kolegijos sudėties.

Dėl prejudicinių klausimų

27 Užduodamas šiuos klausimus, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 110 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama valstybei narei, viena vertus, įvesti motorinių transporto priemonių taršos mokestį, kuriuo apmokestinamos įvežtos naudotos transporto priemonės, kai jos pirmą kartą įregistruojamos toje valstybėje narėje, ir minėtoje valstybėje narėje jau įregistruotos transporto priemonės, kai pirmą kartą toje valstybėje narėje perrašoma nuosavybės teisė į jas, ir, kita vertus, atleisti nuo šio mokesčio jau įregistruotas transporto priemones, už kurias sumokėtas anksčiau galiojęs mokestis.

28 Primintina, kad SESV 110 straipsnio tikslas – užtikrinti laisvą prekių judėjimą tarp valstybių narių įprastomis konkurencijos sąlygomis. Juo siekiama panaikinti bet kokios formos apsaugą, galinčią atsirasti kitų valstybių narių gaminius apmokestinus vidaus mokesčiais, ypač jei jie yra diskriminacinio pobūdžio (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Danija*, C-47/88, EU:C:1990:449, 9 punktą; Sprendimo *Brzeziński*, C-313/05, EU:C:2007:33, 27 punktą; Sprendimo *Kalinchev*, C-2/09, EU:C:2010:312, 37 punktą ir Sprendimo *X*, C-437/12, EU:C:2013:857, 26 punktą).

29 Todėl SESV 110 straipsnio pirmoje pastraipoje kiekvienai valstybei narei draudžiama apmokestinti kitų valstybių narių gaminius vidaus mokesčiais, didesniais už tuos, kuriais ji apmokestina panašius vietos gaminius. Šia Sutarties nuostata siekiama užtikrinti vidaus mokesčių neutralumą konkurencijos tarp nacionalinėje rinkoje jau esančių ir importuotų gaminių požiūriu (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Danija*, C-47/88, EU:C:1990:449, 8 ir 9 punktus; Sprendimo *Weigel*, C-387/01, EU:C:2004:256, 66 punktą ir Sprendimo *X*, C-437/12, EU:C:2013:857, 29 punktą).

30 Siekiant nustatyti, ar tokiu mokesčiu, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, sukuriama diskriminacija, reikia, atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus ir Teisingumo Teismui pateiktas pastabas, pirmiausia išnagrinėti, ar šis mokestis yra neutralus konkurencijos tarp naudotų motorinių transporto priemonių iš kitų valstybių narių nei Rumunija ir panašių rumuniškų transporto priemonių, jau įregistruotų nacionalinėje teritorijoje be atitinkamo mokesčio, požiūriu. Vėliau reikia išsiaiškinti, ar šis mokestis neutralus naudotų motorinių transporto priemonių iš kitų valstybių narių nei Rumunija ir panašių nacionalinių transporto priemonių, kurioms mokestis taikytas jas įregistruojant, atžvilgiu.

31 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika šiuo klausimu, naudotos motorinės transporto priemonės iš kitų valstybių narių, t. y. „kitų valstybių narių gaminiai“, kaip jie suprantami pagal SESV 110 straipsnį – tai kitose valstybėse narėse nei atitinkama valstybė narė parduoti pateiktos transporto priemonės, kurios, nupirktos pastarosios valstybės narės rezidento, gali būti importuotos ir joje eksploatuojamos, o panašios nacionalinės transporto priemonės, t. y. „vietos gaminiai“, kaip jie suprantami pagal SESV 110 straipsnį, – tai tokio paties tipo, tų pačių charakteristikų ir to paties nusidėvėjimo naudotos transporto priemonės, pateiktos parduoti toje valstybėje narėje (žr., be kita ko, Sprendimo *Komisija / Danija*, C-47/88, EU:C:1990:449, 17 punktą; Sprendimo *Kalinchev*, C-2/09, EU:C:2010:312, 32 ir 40 punktus ir Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 55 punktą).

32 Todėl SESV 110 straipsnyje reikalaujamo neutralumo nebereikia vertinti atsižvelgiant į Rumunijoje eksploatuojamas motorines transporto priemones, kurios nepateiktos parduoti. Kaip generalinis advokatas nurodė išvados 16 punkte, kaip tik dėl to, kad šios transporto priemonės nepateiktos rinkai, jos nekonkuruoja su kitomis transporto priemonėmis, nesvarbu, ar tai būtų nacionalinėje rinkoje, ar kitų valstybių narių rinkose esančios transporto priemonės.

Mokesčio neutralumas konkurencijos tarp naudotų motorinių transporto priemonių iš kitų valstybių narių ir be mokesčio atitinkamoje valstybėje narėje įregistruotų panašių nacionalinių transporto priemonių požiūriu

33 Taikant SESV 110 straipsnį, ypač lyginant įvežtų naudotų transporto priemonių ir nacionalinėje teritorijoje jau esančių naudotų transporto priemonių apmokestinimą, reikia atsižvelgti ne tik į mokesčio tarifą, bet ir į apmokestinimo šiuo mokesčiu pagrindą bei tvarką (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Danija*, C-47/88, EU:C:1990:449, 18 punktą; Sprendimo *Nunes Tadeu*, C-345/93, EU:C:1995:66, 12 punktą ir Sprendimo *Komisija / Graikija*, C-74/06, EU:C:2007:534, 27 punktą).

34 Tiksliau tariant, valstybė narė už įvežtas naudotas motorines transporto priemones negali rinkti mokesčio, kurio pagrindą sudaro didesnė už tikrąją transporto priemonės vertę vertė, nes dėl to jos apmokestinamos didesniais mokesčiais nei panašios nacionalinėje rinkoje esančios motorinės transporto priemonės. Todėl siekiant išvengti diskriminacinio apmokestinimo reikia atsižvelgti į faktinį motorinių transporto priemonių nuvertėjimą (Sprendimo *Weigel*, C-387/01, EU:C:2004:256, 70 punktą ir Sprendimo *Komisija / Graikija*, C-74/06, EU:C:2007:534, 28 punktą).

35 Toks atsižvelgimas į faktinį nuvertėjimą nebūtinai reiškia, jog reikia vertinti kiekvieną transporto priemonę ar atlikti jos ekspertizę. Siekdama išvengti tokiai sistemai būdingo vangumo, valstybė narė, vadovaudamasi įstatymuose ar kituose teisės aktuose apibrėžtomis fiksuotomis lentelėmis, kuriose apskaičiuojama pagal tokius kriterijus kaip transporto priemonės amžius, rida, bendra būklė, variklio tipas, markė arba modelis, gali nustatyti naudotos motorinės transporto priemonės vertę, ji paprastai yra labai panaši į tikrąją jos vertę (Sprendimo *Gomes Valente*, C-393/98, EU:C:2001:109, 24 punktas; Sprendimo *Weigel*, C-387/01, EU:C:2004:256, 73 punktas; Sprendimo *Komisija / Graikija*, C-74/06, EU:C:2007:534, 29 punktas ir Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 41 punktas).

36 Šių objektyvių kriterijų, kuriais remiantis nustatomas motorinių transporto priemonių nuvertėjimas, Teisingumo Teismo neišvardijo kaip privalomųjų. Taigi jie nebūtinai turi būti taikomi visi. Vis dėlto taikant lentelę, pagrįstą vieninteliu kriterijumi, pavyzdžiui, motorinės transporto priemonės amžiumi, neužtikrinama, kad lentelėje atsispindės faktinis šių transporto priemonių nuvertėjimas. Konkrečiai kalbant, neatsižvelgus į ridą, pagal tokią lentelę paprastai negalima tinkamai priartėti prie tikrosios įvežtų naudotų motorinių transporto priemonių vertės (Sprendimo *Komisija / Graikija*, C-74/06, EU:C:2007:534, 37–43 punktai ir Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 42 punktas).

37 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos neabejotinai matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamo mokesčio dydis nustatomas, pirma, remiantis kriterijais (jais apytikriai parodoma motorinės transporto priemonės sukeliama tarša), kaip antai jos variklio darbiniu tūriu ir standartais „Euro“, kuriuos ji atitinka, ir, antra, atsižvelgiant į šios transporto priemonės nuvertėjimą. Nuvertėjimas, dėl kurio sumažinamas dydis, gautas apskaičiavus mokestį pagal aplinkos apsaugos kriterijus, nustatomas ne tik pagal transporto priemonės amžių (Įstatymo Nr. 9/2012 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos formulės E elementas), bet ir, kaip matyti iš Įstatymo Nr. 9/2012 6 straipsnio 4 dalies ir metodinių taisyklių 6 straipsnio 1 dalies, pagal šios transporto priemonės faktinę vidutinę metinę ridą, jei apmokestinamasis asmuo šią ridą nurodė. Be to, jei apmokestinamasis asmuo mano, kad amžiaus ir faktinės vidutinės metinės ridos nepakanka, kad būtų teisingai nustatytas transporto priemonės faktinis nuvertėjimas, pagal Įstatymo Nr. 9/2012 9 straipsnį jis gali prašyti nustatyti šį nuvertėjimą atlikus ekspertizę, už šią ekspertizę apmokestinamojo asmens mokamas atlygis negali viršyti per ekspertizę atliekamų veiksmų savikainos.

38 Tokiuose teisės aktuose, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, įtvirtinant, kad mokestis apskaičiuojamas pagal transporto priemonės amžių ir faktinę vidutinę metinę ridą, ir greta šių kriterijų papildomai atsižvelgiant į šios transporto priemonės ir jos įrangos būklę, nustatytą per kompetentingos motorinių

transporto priemonių registravimo institucijos atliktą ne per brangią ekspertizę, užtikrinama, kad mokesčio dydis būtų sumažintas taip, kad tinkamai priartėtų prie tikrosios transporto priemonės vertės (pagal analogiją žr. Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 44 punktą).

39 Šią išvadą patvirtina aplinkybė, kad Įstatymo Nr. 9/2012 4 priede pateiktose fiksuotose lentelėse tinkamai atsižvelgta į tai, kad paprastai motorinių transporto priemonių vertė per metus sumažėja daugiau nei 5 % ir kad toks nuvertėjimas nėra linijinis, ypač pirmaisiais eksploatavimo metais jis daug didesnis nei vėliau (pagal analogiją žr. Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 45 punktą).

40 Be to, Rumunijos teisės aktų leidėjas galėjo pagrįstai preziumuoti, kad nuvertėjimo kriterijai, susiję su motorinės transporto priemonės ir jos įrangos būkle, gali būti tinkamai taikomi tik tada, kai individualų šios transporto priemonės patikrinimą atliks ekspertas ir kai iš apmokestinamojo asmens bus reikalaujama padengti ekspertizės išlaidas, kad ekspertizės nebūtų per dažnos ir įdiegtos sistemos neapsunkintų nei administraciniu, nei finansiniu požiūriu (pagal analogiją žr. Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 46 punktą).

41 Priešingai nei 2007 m. sausio 1 d.–2008 m. birželio 30 d. rinktas specialusis mokestis, nei 2008 m. liepos 1 d.–2012 m. sausio 12 d. pagal OUG Nr. 50/2008 rinktas taršos mokestis ar pagal 2012 m. sausio 13 d.–2013 m. sausio 1 d. galiojusios redakcijos Įstatymą Nr. 9/2012 ir OUG Nr. 9/2012 rinktas taršos mokestis, pagal vėlesnės iki 2013 m. kovo 14 d. galiojusios ir pagrindinei bylai reikšmingos redakcijos Įstatymą Nr. 9/2012 rinktas taršos mokestis, remiantis tokiu pačiu apskaičiavimo metodu, taikytas, viena vertus, naudotoms transporto priemonėms iš kitų valstybių narių, kai jos pirmą kartą įregistruojamos Rumunijoje, ir, kita vertus, Rumunijoje jau įregistruotoms transporto priemonėms, kai toje valstybėje narėje pirmą kartą perrašoma nuosavybės teisė į šias naudotas transporto priemones, jeigu jas įregistruojant minėtoje valstybėje narėje nebuvo sumokėtas joks mokestis.

42 Tai reiškia, kad mokestinė našta, kylanti iš pagrindinei bylai reikšmingu laikotarpiu galiojusios redakcijos Įstatymo Nr. 9/2012, buvo vienoda tiek apmokestinamiesiems asmenims, nusipirkusiems naudotą motorinę transporto priemonę iš kitos valstybės narės nei Rumunija ir pastarojoje valstybėje narėje ją įregistravusiems, tiek apmokestinamiesiems asmenims, nusipirkusiems Rumunijoje naudotą motorinę transporto priemonę, kuri iki 2007 m. sausio 1 d. buvo įregistruota be mokesčio ir kurios nuosavybės teisę reikėjo pirmą kartą perrašyti, nes renkant Įstatymu Nr. 9/2012 nustatytą mokestį ši transporto priemonė buvo to paties tipo, tų pačių charakteristikų ir to paties nusidėvėjimo kaip ir transporto priemonė iš kitos valstybės narės.

43 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad tokia apmokestinimo tvarka, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, yra neutrali konkurencijos tarp naudotų motorinių transporto priemonių iš kitų nei Rumunija valstybių narių ir panašių nacionalinių be mokesčio šioje valstybėje narėje įregistruotų transporto priemonių požiūriu.

Mokesčio neutralumas konkurencijos tarp naudotų motorinių transporto priemonių iš kitų valstybių narių ir panašių nacionalinių už mokestį atitinkamoje valstybėje narėje jau įregistruotų transporto priemonių požiūriu

44 Nustatyta, kad pagrindinei bylai reikšmingu laikotarpiu Įstatymo Nr. 9/2012 4 straipsnio 2 dalis lėmė tai, kad nuo mokesčio buvo atleidžiama pirmą kartą perrašant nuosavybės teisę į naudotas nacionalines transporto priemones, kurių įregistravimas Rumunijoje iki šiai bylai reikšmingo laikotarpio buvo apmokestinamas specialiuoju mokesčiu (registravus nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d.), taršos mokesčiu pagal OUG Nr. 50/2008 (registravus nuo 2008 m. liepos 1 d. iki 2012 m. sausio 12 d.) arba taršos mokesčiu pagal Įstatymą Nr. 9/2012, kurio taikymas iš dalies sustabdytas OUG Nr. 1/2012 (registravus nuo 2012 m. sausio 13 d. iki 2013 m. sausio 1 d.).

45 Tačiau iš Teisingumo Teismo prejudicinių sprendimų, priimtų susijusiose bylose dėl mokesčio, pagal OUG Nr. 50/2008 rinkto įregistruojant Rumunijoje naudotas motorines transporto priemones, ir mokesčio, pagal Įstatymą Nr. 9/2012, kurio taikymas iš dalies sustabdytas OUG Nr. 1/2012, rinkto įregistruojant Rumunijoje naudotas motorines transporto priemones, aiškiai matyti, kad šie mokesčiai buvo nesuderinami su SESV 110 straipsniu ir iš esmės turi būti grąžinti su palūkanomis (žr., be kita ko, Sprendimą *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219; Sprendimą *Nisipeanu*, C-263/10, EU:C:2011:466; Sprendimą *Irimie*, C-565/11, EU:C:2013:250; Nutartį *Câmpean ir Ciocoiu*, C-97/13 ir C-214/13, EU:C:2014:229 ir Sprendimą *Nicula*, C-331/13, EU:C:2014:2285). Kaip išplaukia iš generalinio advokato išvados 2, 3 ir 26 punktų, specialiajam mokesčiui, rinktam nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d., buvo būdingi tie patys bruožai kaip ir su SESV 110 straipsniu nesuderinamiems mokesčiams pagal OUG Nr. 50/2008 ir Įstatymą Nr. 9/2012, kurio taikymas iš dalies sustabdytas OUG Nr. 1/2012.

46 Taigi paaiškėja, kad pagal Įstatymo Nr. 9/2012 4 straipsnio 2 dalį šiuo įstatymu įvestas mokestis netaikytas tuo atveju, kai perrašoma nuosavybės teisė į naudotas nacionalines motorines transporto priemones, kurių registravimas Rumunijoje 2007 m. sausio 1 d.–2013 m. sausio 1 d. buvo apmokestinamas mokesčiu, kuris nesuderinamas su Sąjungos teise ir kuris dėl šios priežasties turi būti grąžintas su palūkanomis.

47 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip generalinis advokatas nurodė išvados 28 punkte, naudotų motorinių transporto priemonių, už kurias jau buvo sumokėtas anksčiau taikytas, bet vėliau prieštaraujančiu Sąjungos teisei pripažintas mokestis, atleidimas nuo naujo mokesčio negali atstoti šio mokesčio grąžinimo su palūkanomis.

48 Be to, toks atleidimas nuo mokesčio lėmė tai, kad pagrindinei bylai reikšmingu laikotarpiu nagrinėjamas mokestis nebuvo mokamas pirmą kartą perrašant nuosavybės teisę į nacionalines naudotas motorines transporto priemones, kurios Rumunijoje įregistruotos nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. sausio 1 d, nors toks mokestis tebebuvo renkamas pagrindinei bylai reikšmingu laikotarpiu Rumunijoje registruojant panašias motorines transporto priemones iš kitų valstybių narių. Tokiu atleidimu nuo mokesčio, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, sudaromos palankesnės nacionalinių naudotų transporto priemonių pardavimo sąlygos ir atgrasoma nuo panašių naudotų transporto priemonių importo.

49 Kaip, beje, ne kartą yra nusprendęs Teisingumo Teismas, registruojant motorinę transporto priemonę renkamas mokestis įeina į šios transporto priemonės vertę. Taigi, kai valstybėje narėje už mokestį įregistruota transporto priemonė vėliau perparduodama šioje valstybėje kaip naudota transporto priemonė, jos rinkos kaina apima registracijos mokesčio likutį. SESV 110 straipsnis pažeidžiamas, jeigu registracijos mokesčio už įvežtą naudotą to paties tipo, tų pačių charakteristikų ir to paties nusidėvėjimo transporto priemonę suma yra didesnė už minėtą mokesčio likutį. Dėl tokios skirtingos mokestinės naštos kyla grėsmė, kad bus sudaromos palankesnės nacionalinių naudotų transporto priemonių pardavimo sąlygos ir atgrasoma nuo panašių naudotų transporto priemonių importo (Sprendimo *X*, C-437/12, EU:C:2013:857, 30–32 punktai ir nurodyta teismo praktika).

50 Tačiau kadangi mokesčio, rinkto registruojant nacionalines naudotas motorines transporto priemones, suma šioje byloje turi būti grąžinta kartu su palūkanomis, taip atkuriant iki jo rinkimo buvusią situaciją, šis mokestis, kaip išvados 29 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nebeturi būti laikomas įeinančiu į šių transporto priemonių vertę. Todėl šio mokesčio likutis, įeinantis į naudotų nacionalinių transporto priemonių, įregistruotų nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. sausio 1 d., vertę, lygus nuliui, taigi yra neišvengiamai mažesnis negu registracijos mokestis už įvežtą naudotą to paties tipo, tų pačių charakteristikų ir to paties nusidėvėjimo transporto priemonę. Kaip matyti iš pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytos teismo praktikos, tokia situacija nesuderinama su SESV 110 straipsniu.

51 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad SESV 110 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad:

— juo nedraudžiama valstybei narei įvesti motorinių transporto priemonių mokesčio, kuriuo apmokestinamos tiek įvežtos naudotos transporto priemonės, kai jos pirmą kartą įregistruojamos toje valstybėje narėje, tiek minėtoje valstybėje narėje jau įregistruotos transporto priemonės, kai pirmą kartą toje valstybėje narėje perrašoma nuosavybės teisė į jas,

— juo draudžiama valstybei narei atleisti nuo šio mokesčio jau įregistruotas transporto priemones, už kurias sumokėtas anksčiau galiojęs mokestis, pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teise.

Dėl Teisingumo Teismo sprendimo poveikio laiko atžvilgiu

52 Jeigu sprendimu, kuris turi būti priimtas, tokia kaip pagal Įstatymą Nr. 9/2012 pagrindinei bylai reikšmingu laikotarpiu įvesta apmokestinimo tvarka būtų pripažinta nesuderinama su SESV 110 straipsniu, Rumunijos vyriausybė Teisingumo Teismo paprašė apriboti jo sprendimo poveikį laiko atžvilgiu.

53 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teisės normos išaiškinimu, kurį Teisingumo Teismas pateikia pagal SESV 267 straipsnio jam suteiktus įgaliojimus, paaiškinama ir prireikus patikslinama šios normos reikšmė ir apimtis, kaip ji turi arba turėjo būti suprasta ir taikoma nuo įsigaliojimo momento. Iš to darytina išvada, kad taip išaiškinta norma gali ir turi būti taikoma ir tiems teisiniams santykiams, kurių radosi ir kurie egzistavo prieš priimant sprendimą dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, jei įvykdytos visos kitos sąlygos kompetentinguose teismuose pareikšti ieškinį dėl šios normos taikymo (žr., be kita ko, Sprendimo *Blaizot ir kt.*, 24/86, EU:C:1988:43, 27 punktą; Sprendimo *Skov ir Bilka*, C-402/03, EU:C:2006:6, 50 punktą ir Sprendimo *Brzeziński*, C-313/05, EU:C:2007:33, 55 punktą).

54 Todėl Teisingumo Teismas tik išimtiniais atvejais ir taikydamas bendrąjį teisinio saugumo principą, kuris yra Sąjungos teisės sistemos dalis, gali apriboti galimybę remtis jo išaiškinta norma. Kad būtų galima nuspręsti dėl tokio apribojimo, turi būti tenkinami du esminiai kriterijai, t. y. suinteresuotųjų asmenų sąžiningumas ir didelių sunkumų rizika (Sprendimo *Skov ir Bilka*, C-402/03, EU:C:2006:6, 51 punktas ir Sprendimo *Kalinchev*, C-2/09, EU:C:2010:312, 50 punktas).

55 Dėl didelių sunkumų rizikos primintina, kad finansinės pasekmės, kurių gali kilti valstybei narei dėl sprendimo, priimto byloje dėl prejudicinio sprendimo, pačios savaime nepateisina tokio sprendimo veikimo laiko atžvilgiu apribojimo (žr., be kita ko, Sprendimo *Bidar*, C-209/03, EU:C:2005:169, 68 punktą ir Sprendimo *Brzeziński*, C-313/05, EU:C:2007:33, 58 punktą). Tokio apribojimo prašanti valstybė narė Teisingumo Teismui turi pateikti statistinius duomenis, įrodančius sunkių ekonominių padarinių riziką (Sprendimo *Brzeziński*, C-313/05, EU:C:2007:33, 59 ir 60 punktai ir Sprendimo *Kalinchev*, C-2/09, EU:C:2010:312, 54 ir 55 punktai).

56 Kiek tai susiję su ekonominiais padariniais, kurių gali kilti dėl reikšmingu laikotarpiu pagal Įstatymą Nr. 9/2012 įvestos apmokestinimo tvarkos nesuderinamumo su SESV 110 straipsniu, Rumunijos vyriausybė pateikė apytikrius skaičiavimus, pagal kuriuos grąžintinos remiantis šiuo įstatymu minėtu laikotarpiu gautos sumos su palūkanomis sudarytų 181 349 488,05 Rumunijos lėjų (RON). Šie ekonominiai padariniai, anot Rumunijos vyriausybės, laikytini sunkiais atsižvelgiant į ekonominius sunkumus Rumunijoje.

57 Konstatuotina, kad iš pačių Rumunijos vyriausybės pateiktų apytikrių skaičiavimų negalima daryti išvados, kad šio sprendimo padariniai galėtų labai sutrikdyti Rumunijos ekonomiką. Todėl didelių sunkumų buvimo sąlyga negali būti laikoma įvykdyta.

58 Tokiomis aplinkybėmis nebūtina tikrinti, ar tenkinamas suinteresuotųjų asmenų sąžiningumo kriterijus.

59 Remiantis šiais argumentais darytina išvada, kad nereikia riboti šio sprendimo poveikio laiko atžvilgiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

60 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

SESV 110 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad:

— **juo nedraudžiama valstybei narei įvesti motorinių transporto priemonių mokesčio, kuriuo apmokestinamos tiek įvežtos naudotos transporto priemonės, kai jos pirmą kartą įregistruojamos toje valstybėje narėje, tiek minėtoje valstybėje narėje jau įregistruotos transporto priemonės, kai pirmą kartą toje valstybėje narėje perrašoma nuosavybės teisė į jas,**

— **juo draudžiama valstybei narei atleisti nuo šio mokesčio jau įregistruotas transporto priemones, už kurias sumokėtas anksčiau galiojęs mokestis, pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teise.**

Parašai.